

Titel: Erindringer ved den Veldømmendes Kritik over Suhms Moraler. Af den Giennemlæsende.

Citation: "Erindringer ved den Veldømmendes Kritik over Suhms Moraler. Af den Giennemlæsende.", i *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Kvartbindet*, A.F. Stein, 1772, s. 9. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-3_001-shoot-w3_001_008_p9_bZONE1324643/facsimile.pdf (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Kvartbindet

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Det er vel, Du troer, at Kongen sidder eenevoide (som Du kalder det) paa sin Trone, Du havde ellers en vrang Troe. S. troer det ogsaa. Og der er flere, som troer det samme. Endog Dine utallige Stater af Retsfindige troer det.

Pag. 12. Du syndet, at Du ikke naengiver dem, som havde sammenfoeret sig. Deres Velmening har fortient Uretfærdigheder af Publico. Men De havde maaskee blet saa længe, at det var blevet for sildig. Troe Tjenere bær strax aabenbare Fortræderier.

Du kan umuligt begribe, hvad det er, at bemestee sig Kongens Person. Bliv i Din Dankundighed. Men det begriber Du Pag. 11, at Uretfærdige og Uretfindige havde slaget en Kreds om Tronen.

En vel passet Eignelse om Kongen, der spiller Mester over hendes Mand, og som gjør Uret til dens, Du skriver om.

Pag. 13. End videre udsigte Eignelser om Din Tjenestes Opsørsel imod Dig; de gier Din Forstand og Conduite liben Uret, og der sigger jo ingen Debreidelse i for Dig selv, som Herre.

Pag. 14. S. nævner jo ikke Kongens Villie, og hvem har villet evigle derom. Dit anserte Exempel beviser lidet. Du raaber Kongen selv til Vidne, derfor bær Du troes. Men troe, at der kunde ansføres mange flere og større Beviis, baade for Hans gode Villie og Hans Arvaagenhed, til at see sit Folkes Nød. Lykkelig er Du, at Kongen veed, Du ingen hylker er. Men hvad Han ikke har vidst ser, det lærer Han af denne
D